

סימן שפב. ביצה ט"ו א' ¹ (סי' שט"ו, ל"ג ב')

קשיא לי הא דאמרי' במסכת ביצה ומייתי לה ביומא ² ובמסכת תמיד ³ בגדי כהונה שני דקשין גינהו. הא דאמרי' בריש ערכין ⁴ הכל חייבין בציצית כהנים ליום וישר'. ופרכינן פשיטא. ואמרינן כהנים איצטריכא ליה מהו דתימא הואיל ואישתרו כלאים לגבייהו וכו'. הא שמעי' מהכא דיש בהם משום כלאים. ותו אמרינן ⁵ בגדי כהונה שני דקשין הן לגבי הצעה דהוא מדרבנן. וקיימא לן דלא גזרו אלא ברכין דאמר רב הונא בריה דרב יהושע האי נמטא (קמרא) [גמרא] דנרש שריא וכן צררי דפריטי בחיקו שקשין הן ואינן שוע טווי ונוז ולבישתן דרבנן והקשין לא גזרו מדרבנן אלא בלבישתן ואם הן כעין לבדין ולא בהצעתן אפי' שוע טווי ונוז. לפיכך לבישת נמטא (גרמא) [גמרא] דנרש מותרת. (והצעתן) [והעלתן] של בגדי כהונה מן התורה אסורין. והא דלא עבוד תקנתא בקשין כדאמרי' במילי טובא במילתא דלא שכיחא לא גזרו רבנן. גם גבי כלאים אין דרך לבישה. והיינו טעמא דמרדעת דחמור מותרין כדאמרי' ⁶ בגד שאבד בו כלאים לא יעשנו מרדעת לחמור הא בידוע מותר וכן בכיסוי של ספר תורה וכן בכרים וכסתות ⁷ דאיכא מילי טובא דלא גזרו בהו רבנן. וכובעין שלנו מותרין דקשין הן. והן כנמטא גמרא דנרש דכיון דאינו טווי וקשין הן אפי' העלתן מותרין דלא גזרו בהו רבנן כדפרישית.

1. עיי' תוס' ד"ה אלא ותוס' יומא ס"ט א' ד"ה קשין הן. || 2. יומא ס"ט א'. || 3. תמיד כ"ז ב'. || 4. ערכין ג' ב'. || 5. 'ותו אמרינן' ג' משוּבש, ואולי צ"ל: 'ותי' הא דאמרינן', שכן כאן מתחיל התירוצ' על הקושיא. || 6. פסחים מ' ב'. || 7. כלאים פ"ט מ"ב.

סימן שפג. ביצה ט"ו ב' (סי' שט"ו, ל"ג ב')

יום טוב. דתניא את אשר תאפו אפו. נר' בעיני דמרישא דקרא נפקא שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו. יום טוב ששבתון היום ושבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו (שבתון) מערב יום טוב.

סימן שפד. ביצה ט"ז א' ¹ (סי' שי"ה, ל"ג ב')

אי זהו חג שהחדש מתכסה בו. כלומר שחל בראש חדש. והאי מתכסה כלישנא דקרא ² בכסא ליום זמן. הכסא יבא לביתו ². (מתכסאה) מתכסה מזדמן. בפר"ח.

1. עיי' תוס' ד"ה איהו. || 2. 'בכסא ... לביתו' משוּבש. ובתמים דעים (סי' קפ"א עמ' 41) מובא כ"ז מספר הישר, ושם הנו': 'בכסא ליום חגנו כמו ליום הכסא יבא אל ביתו שפי' ליום המועד כסא זמן'.

סימן שפה. ביצה ט"ו ב' (סי' שי"ה, ל"ג ב')

מיכן סמכו חכמים לעירובי תבשילין מן התורה. כלומר מן התורה מצאו (סמכו) סמך לדבריהם. ואי קשיא הא דאמר בשמעתא קמייתא ¹ דאין מכינין מיום טוב לשבת מן התורה